

<p>28. obraz</p> <p><b>Síň v paláci</b></p> <p>Večer</p> <p>Slavnostní banket na uvítanou už hodně pokročil.</p> <p>Mezi stolovnými zmizela škrobenost.</p> <p>Uprostřed síně krouží několik tanečníků.</p> <p>Princ a princezna se procházejí v sloupoví, velmi pozorně sledováni králem. Ten sedí s rozpovídanou gardedámou, je k ní velmi pozorný, ale zdá se, že ji poslouchá jen jedním uchem.</p>	<p><b>Vyhrává hudba</b></p>
	<p><b>Gardedáma</b></p> <p>Věnovala jsem jí dvacet let svého života, jak jsem to slíbila její nebohé matce. A musím zdůraznit, nejmocnější posilou byl pro mne tvůj královský slib, že se postaráš o její budoucnost.</p>
<p>Kolem jde sluha s podnosem plným číší. Král na něj kývne a sluha k nim přistoupí. Král bere dvě číše.</p>	
	<p><b>Král</b></p> <p>Drahá baronko, připijme si na tuto vzácnou chvíli.</p>
<p>Dáma se naoko upejpá.</p>	
	<p><b>Gardedáma</b></p> <p>Není to proti etiketě?</p>
<p>Král vládne okouzlejícím šarmem.</p>	
	<p><b>Král</b></p> <p>Naopak! Na tvé zdraví a štěstí.</p>
	<p><b>Gardedáma</b></p> <p>Historický okamžik! Velké chvíle!</p>
<p>Dáma upejpvavě upije. Král se usmívá.</p>	
	<p><b>Král</b></p> <p>Zaslouží si přiměřený přípitek!</p>
<p>Vypije číši do dna a dáma jej bez rozpaků následuje. Zdá se, že to neudělala poprvé</p>	

	<b>Gardedáma</b> Óóó!
Král přes okraj své číše pozoruje prince a princeznu, kteří se blíží ke kruhu tanečníků.	
	<b>Princezna</b> Nevyzveš mě k tanci?
Princ odpoví spíš bezradně než dvorně.	
	<b>Princ</b> Jestli si to přeješ -
Princezna bere jeho otázku jako příležitost k nezávazné konverzaci.	
	<b>Princezna</b> Ty ne?
Princ nedokáže zakrýt rozpaky.	
	<b>Princ</b> Mohl bych ti pošlapat ty krásné stěvíčky.
Princezna udeří na strunu koketerie.	
	<b>Princezna</b> Ty sis všiml, co mám na nohou?
Princ se lekne a couvá.	
	<b>Princ</b> To jsem neměl?
	<b>Princezna</b> Naopak. Potěšilo mě to.
Princ se ztrápeně přizná.	
	<b>Princ</b> Já jsem z toho totiž na větvi. Nevím, co se sluší a co ne.
	<b>Princezna</b> Teď se sluší, abys mě zavedl do kola.
Tanečníci jim uhýbají z parketu. Mladá dvojice se dává do tance. Princezna je zkušená tanečnice, na princi je znát tréma, znervózňují jej desítky pohledů.	

Dvojice zůstala na parketu sama. Princezna je viditelně o něco starší a svým suverénním chováním ten dojem ještě posiluje. Princ vypadá příliš mladistvě a toporné pokusy o úzkostlivé dodržování etikety ještě více akcentují jeho chlapecký zjev.	
Hovoří spolu tlumeně, aby nikdo nic neslyšel.	
	<b>Princ</b> Netroufám si.
	<b>Princezna</b> Povedu tě. Doleva – doprava – krok dopředu – já se otočím – ty mi podáš ruku -
Z pohledu gardedámy. Nenápadně se k ní přitočí šašek.	
	<b>Gardedáma</b> Dokonalý pár!
Dáma upíjí z číše a nyje.	
	<b>Gardedáma</b> Jaká já bývala tanečnice!
Šašek vypije vedle stojící číši.	
	<b>Šašek</b> Nymfa! Víla!
Dáma se znachuceně odvrátí.	
Mladá dvojice.	
	<b>Princezna</b> Ráda tančím. Ty ne?
	<b>Princ</b> Teď mám ještě ke všemu trému.
	<b>Princezna</b> Dáváš přednost šermu?
Princ vyhrkne s chlapeckou bezprostředností.	
	<b>Princ</b> To je prašť jako uhoď.
Princezna se dá do smíchu.	

Princ se poleká. Princezna s nelíčenou veselostí.	
	<b>Princezna</b> Máš svérázné vyjadřování.
	<b>Princ</b> Jako podkoní, říká můj vychovatel
	<b>Princezna</b> A co tomu říká tvůj otec?
	<b>Princ</b> Ani se neptej. Naštěstí je pořád někde ve světě... A mně je opravdu líp v čeledníku nebo v maštali. Nemusím dávat pozor na každé slovíčko... Co maminka odešla do věčných lovišť -
Princeznu to udiví.	
	<b>Princezna</b> Cože?
	<b>Princ</b> Chtěl jsem říct, co umřela. Radši budu zticha, povídej ty. Jsi vznešená, dobře vychovaná, krásná.
	<b>Princezna</b> To je už druhá poklona. Tvůj učitel musí být skvělý.
	<b>Princ</b> Naštěstí usíná při lekci dřív než já.
	<b>Princezna</b> A tebe stejně víc baví zvěř v oboře, ptáci, veverky, motýli
	<b>Princ</b> Kdo Ti to řekl?
	<b>Princezna</b> Král
	<b>Princ</b> Žaloval?

	<b>Princezna</b> Usmíval se.
	<b>Princ</b> Mně z jeho úsměvů někdy naskakuje husí kůže.
Princezna položí prst na rty. Všimla si, že je král zvědavě pozoruje. Nenápadně „kormidluje“ prince na terasu.	
29. obraz <b>Terasa</b> Večer	
Princ se po boku princezny namáhavě pokouší o zábavnou konverzaci.	<b>Ze sálu je slyšet hudbu a zpěv</b>
	<b>Princ</b> Hezká písnička. Už jsi ji někdy slyšela?
Princezna ji lehce smete pod stůl.	
	<b>Princezna</b> Stokrát.
	<b>Princ</b> Říkáš to, jako by tě omrzela.
	<b>Princezna</b> Hned poprvé.
	<b>Princ</b> Měl jsem tě zavést na kejklíře, jsou zábavnější.
	<b>Princezna</b> Byla bych radši, kdybys mě bavil ty – a ne komedianti.
	<b>Princ</b> Nevěděl bych, jak na to.
	<b>Princezna</b> Povídej mi, co tě napadne.
	<b>Princ</b> Co mi slina přinese na jazyk?

	<b>Princezna</b> Třeba, můj podkoní.
	<b>Princ</b> Když ty jsi po čertech chytrá.
	<b>Princezna</b> Říká se inteligentní.
	<b>Princ</b> A krásná!
	<b>Princezna</b> To už jsem slyšela. Co dál?
	<b>Princ</b> Jaké dál?
	<b>Princezna</b> Pokračuj.
Princi docházejí síly. Odsekne.	
	<b>Princ</b> Pokračování příště... Promiň. Ujela mi pusa.
Princezna se zachvěje (vlastně to předstírá) a přitáhne si šálu. Princ si toho všimne. Horlivě se nabídne.	
	<b>Princ</b> Přinesu ti pláštěnku!
Princ odbíhá. Princezna jde hlouběji do přítmí terasy. Zahlédne temný stín postavy. Postaví se k němu zády a řekne klidně.	
	<b>Princezna</b> Jsme sami.
Ze tmy vystoupí král.	
	<b>Král</b> Věř mi, nevedla mne sem zvědavost.
Princezna mu hledí otevřeně do očí.	

	<b>Princezna</b> A co tedy?
Král začne bez okolkování.	
	<b>Král</b> Možná se ti zdá naivní. Občas ignoruje pravidla etikety -
	<b>Princezna</b> Mluvíš o svém synovi?
Král přikývne.	
	<b>Král</b> Byl bych rád, kdyby se ti zalíbil.
	<b>Princezna</b> Proč ti na tom tolik záleží?
Král se zaplétá do diplomatického kličkování.	
	<b>Král</b> Není to zbytečná otázka? Můj syn a ty přece...
Najednou neví, jak dál.	